

Många vill inte ha en sjukdom som cancer. Foto: Per Eriksson

Metrointervju **Mimmi Ekberg startade Anhörigfonden**

Mimmi Ekberg och hennes två systar förlorade sin bror Benke för många år sedan. Bilden visar på att det inte finns någon tid då sorgen tar slut. Den finns med oss hela tiden. Det här är en av Elisabeth Ohlson Wallins bilder i fotoutställningen "Anhörig - på liv och död".

Carolina är 20 år, hon är ung och har goda prognoser. Hon och Dou glas är mitt i förlovet och de letar i kriget för att Carolina ska bli frisk.

Anhörig - på liv och död

ELISABETH OHLSON WALLIN har tagit tio bilder i formatet 1,5 meter x 2 meter. Bilderna föreställer cancersjuka och deras anhöriga, och alla är autentiska. Bilderna kommer att hänga i Stockholms kyrkan i Stockholm från och med i dag till den 17 maj. Hösten 2009 och våren 2010 kommer utställningen att turnera runt i riket.

Barnt mista sin man för två år sedan. Hon hade svårt att släppa honom, när hon släppte duvan släppte hon i väg honom också.

"Vi undviker att prata om döden"

ANHÖRIGFONDEN. Varje år är 50 000 svenskar en cancerdiagnos. Runt varje person finns ungefär fyra anhöriga som får möta sjukdomen på nära håll. Sjukhusen i Sverige är bra på att ta hand om cancerpatienter men de anhöriga glöms ofta bort.

Mimmi Ekberg, 49, från Saltsjöbaden jobbar som affärsområdeschef. Hon vet hur det känns att se en nära familjemedlem gå bort i cancer och hon har själv upplevt hur det är att inte ha någon att tala med om allt det svåra.

Därför startade hon Anhörigfonden som vill se till att anhöriga får det stöd de behöver.

Nu bjuder de in till en fotoutställning med bilder på cancersjuka och deras

"Vi kunde inte tala med vår bror om hur allvarligt det var och jag sa aldrig att jag älskade honom. Vi tog aldrig farväl."

Mimmi Ekberg om att förlora sin bror i cancer

anhöriga. Bilderna är tagna av fotografen Elisabeth Ohlson Wallin.

En fotoutställning med namnet "Anhörig - på liv och död". Hur komni på idén?

- Vi kände att vi ville kommunicera starkt och vi ville ha en karismatisk person som kunde illustrera vad vi känner. Vi kände direkt att vi ville att Elisabet skulle göra det och hon tvekade inte en sekund när vi frågade. Du är själv med på en av bil-

derna tillsammans med dina två systor. Var det självklart för dig att du skulle vara med?

- Elisabeth frågade och jag kände att jag ville vara med om vi fick ha med vår bror Benke på bilden, han gick bort i cancer som ung. Jag ville visa att det är han som har gett mig kraften att driva cancerfrågorna. Varför tog du initiativet till Anhörigfonden?

- Jag ville föra upp pro-

blematiken på en medveten nivå och uppmärksamma att anhöriga också behöver stöd. Vi i Sverige är inte vana vid att stötta varandra som medmänskliga och vi undviker att prata om döden. Vi vill inte trampa någon på tårna men den totala tystnaden kan vara värre.

Din bror gick bort i cancer när du var 21 år och några år senare förlorade du din mamma i samma sjukdom. För en månad sedan fick du veta att din syster också fått cancer, hur kände du ett tredje besked?

- Jag gick helt underisen, jag var i chocktillstånd i en månad, det är först nu som det har börjat släppa.

FOTO: PER ERIKSSON
FOTO: URBAN FRÅNKE

